

[Hans Nielsen.]

og bevirke, at den bliver udsendt til Skolebørnene. Naar det er saa ansete Mænd som de Skolemænd, jeg har nævnt, der har udarbejdet Regneopgaverne, synes jeg ikke, der kan være nogen større Fare derved.

Jeg vil derefter gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, som for nylig har været paa Krigstien og holdt en af sine sædvanlige Taler. Maa jeg sige til en Begyndelse, at der i denne Tale var vel meget af Kains Aand. Jeg vil nødigt være uelsk værdig mod det ærede Medlem, det ved det ærede Medlem meget vel, men jeg maa jo nok sige, at denne Tale var mere hadefuld og mere klassepræget — og ondt klassepræget —, end det ærede Medlem ellers plejer at være. Det ærede Medlem kan jo være en meget skarp Mand, baade naar han optræder her i Tinget og ude paa Møderne, men der har altid været lidt Bondegodmodighed bagved, men denne Bondegodmodighed synes det ærede Medlem fuldstændig at have smøget af sig. Deri har det ærede Medlem gjort en stor Fejl, thi det var jo det ærede Medlems Svanesang som Formand for de jydsk Landboforeninger, og hvor meget smukkere vilde det ikke have været, om det ærede Medlem nu ved denne sidste Lejlighed i Stedet for at vælte alle disse hadefulde Udtalelser ud mod Arbejderne og Arbejdernes Organisationer havde kastet sine 68 Aars Forsoningsskær over den sidste Tale, han holdt dér. Det har det ærede Medlem ikke villet gøre, det beklager jeg, og derfor maa jeg jo svare ham omtrent paa samme Maade, som han talte derovre.

Det ærede Medlem beklagede sig særlig over Landbrugets vanskelige Kaar, og derefter spurgte han: Hvad er Aarsagen til Landbrugets vanskelige Kaar? og det ærede Medlem svarede selv: det er Ødselhed i Statens og Kommunernes Forvaltning, det er Toldbeskyttelsen for Industrien, og det er Fagforeningernes Arbejdsmonopol. Ja, det er muligt, at Ødselheden i Stats- og Kommunalforvaltningen er stor, og at den har gjort Skade. Jeg skal indrømme, at de Eksempler, der foreligger, og som den højtærede Finansminister nu har faaet trukket frem gennem den Revision, han har indført, ikke kaster noget særlig herligt Lys over adskilligt indenfor Administrationen. Men hvis man skal tale om Ødselheden i Stats- og Kommunalforvaltningen, saa har det ærede Medlem vel nok et meget betydeligt Ansvar i saa Henseende.

Det ærede Medlem nævnte i denne Forbindelse ogsaa Skatterne. Ja, men hvem

er det, der har skaffet os disse Skatter, som piner Landbruget saa haardt? Mig bekendt har den nuværende Regering ikke paalagt nogen Skat. I Perioden 1924—26 gennemførte vi vist heller ikke, saa vidt jeg husker, nogen Skatter af Betydning, som er blevet staaende til den Dag i Dag. Nej, men Ministeriet Neergaard i 1920—24, det overvældede os med Skatter. Hvis man nu trykkes under Byrder, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup siger, maa han vende sig mod det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, thi han var Hovedmanden for de mange Skatter, der blev paalagt. Og han fik jo langtfra alle dem, han ønskede; saa vidt jeg erindrer, var der vist Skatter til et Beløb af næsten 70 Mill. Kr., som det ikke lykkedes det ærede Medlem Hr. N. Neergaard at faa udprint af det danske Folk; de strandede som Vrag paa Havet — det er et Udtryk, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard holder af at bruge —, de strandede paa Revlen. Men tænk, hvis disse 70 Mill. Kr. var blevet læsset paa det ærede Medlem Hr. Pinstrups Skuldre! Saa var han da sunket fuldstændig sammen, selv om han har kridtet Støvlerne.

Saa siger det ærede Medlem, at det er Toldbeskyttelsen for Industrien, som ogsaa tynger det ærede Medlem og hans Kolleger i Knæ. Ja, men hvem er det, der har lavet Toldloven? Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har været forbavsende uheldig denne Gang i Retning af at undlade at tænke, før han talte, thi saa vidt jeg ved, er den nuværende Toldlov det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Barn. Han er jo Faderen til denne Toldlov. Hvis der er en Toldbeskyttelse, som trykker det ærede Medlem Hr. Pinstrup i Knæ, saa vend Dem dog endelig mod det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, og ræk den barkede Næve ud og lad ham vide, at det er en frygtelig Forbrydelse, han har begaaet overfor det danske Landbrug ved at gennemføre en saadan Lov paa et Tidspunkt, hvor han jo kunde have gennemført en anden Lov — det skal man huske paa; paa det Tidspunkt var det intet Flertal af fæle Radikalister og Socialister her i Salen, der kunde have hindret ham i at gennemføre en anden Toldlov; nej, da kunde det ærede Medlem have rejst Frihandelens Fane i højen Top og gennemført, hvad han vilde i saa Henseende. Nej, hvis Landbruget segner under disse Byrder, saa ved det ærede Medlem Hr. Pinstrup ogsaa, hvem han skal vende sig imod.

Men endelig segner Landbruget under „Fagforeningernes Arbejdsmonopol“. Det